

ERRIOA ETA ERREKA SISTORRA.

Errioak ezeren
 gaitzik etzubela,
 garbi bere bidean
 segitzen zubela,
 ur berri bat ikusi
 zuben apartera,
 loiturik nola jaisten
 zan mendiyak bera;
 etanabaiturikan
 zala arrimatzen,
 zubela joan bidea
 beraganontz artzen,
 esan zion zanean
 zerbait arrimatu:
 —aiškidea, ez gero
 lur nerera sartu,
 eztit egiten paltik
 neri ur zikiñak,
 zikiñetikan sortzen
 baitirata miñank:
 —baala da eranzun
 zion ur loitsubak,
 badakit eztizula

on nere kutsubak
 egingo, bañan nola
 ziñu au baitetan,
 itsasorako bide
 au baizik eztetan,
 emenchen aldan gisan
 estu edo lasa,
 alkarrekin bearko
 degu biyok pasa;
 eta ala ur charra
 onean sarturik,
 utzi zuben errio
 garbiya loiturik.

.
 Gisa ontan gerare
 gu ere ibiltzen,
 gaitz gaiztoak zaizkigun
 denboran urbiltzen;
 itzul egin nai eta
 non gorderikan ez,
 ezta azoteari
 eskapatzen errez.

